

Захворювання у дітей

Найбільш поширені захворювання органів зору серед дітей:

Катаракта. При цьому захворюванні кришталік мутніє. В результаті порушується світіння в зіниці. Зіниця виглядає не чорним, а сіруватим. Недуга викликає найрізноманітніші варіанти зниження зору аж до його повної втрати. Вроджена катаракта обумовлена внутрішньоутробними процесами формування органів зору на 8-10 тижні вагітності. Придбана може бути обумовлена генетично, а також бути наслідком травм ока, впливу випромінювання. Лікується переважно хірургічним шляхом, причому не кожен різновид катаракти може бути прооперован в ранньому дитячому віці.

Вроджена і набута глаукома. При цьому недугу підвищується внутрішньоочний тиск, порушується відтік рідини з органів зору. Супроводжується втратою гостроти зору, прогресуючи, може призвести до атрофії зорового нерва, повної сліпоті. Захворювання лікують комплексно з застосуванням медикаментів та оперативного

втручання. У більшості випадків при своєчасному виявленні недуги, лазерною корекцією можна поліпшити зір.

Ретинобластома. Це злоякісна пухлина сітківки ока, за проявами дуже схожа з катарактою. Якщо захворювання виявляється рано, наприклад, ще в пологовому будинку чи в перші місяці після народження дитини, існує можливість зберегти і відновити його зір, підшитий до склери спеціальну пластинку з радіоактивним матеріалом. Пізнє виявлення патології передбачає тільки одну форму лікування — повне видалення ураженого ока.

Ретинопатія. Це поразка сітчастої оболонки очного яблука. Найчастіше причиною стають судинні порушення, коли судини оболонки розростаються і перешкоджають нормальному кровопостачанню органів зору. Якщо хвороба прогресує, дитина поступово втрачає зір аж до повної його втрати. У

недоношених дітей ретинопатія діагностується ще в пологовому будинку. У доношених вона може бути виявлена значно пізніше. Недуга лікується консервативними методами і оперативно.

Атрофія зорового нерва. При згасанні функції зорового нерва дитина істотно втрачає зір, і його повернення і збереження знаходиться під великим питанням. При природженому захворюванні воно може бути повним, і зір буде відсутній повністю. Але таке трапляється нечасто. Часткова атрофія дає шанси на збереження зорової функції у певном уобсязі. Лікування залежить від місця і ступеня ураження нерва. Найчастіше лікарі призначають прийом судинних препаратів.

Запальні недуги. Деяке падіння зору у дитини може спостерігатися і при запальних процесах. До таких станів відносяться дакріоцистит (непрохідність слізних шляхів і запалення слізного мішка), кон'юнктивіт (запалення слизової оболонки очей), блефарит (запалення війкового краю століття), кератит (запалення рогівки ока з появою помутніння і виразки). Зазвичай прогнози в цьому випадку досить оптимістичні — при грамотному і своєчасному протизапальній лікуванні, хвороба відступає, і зорові можливості відновлюються повністю. У певних випадках, при запущених захворюваннях, повернути функцію повністю не вдається, але в 99% випадків вдається зупинити її падіння.

Ністагм. Таким терміном позначаються мимовільні рухи очних яблук. Часто в народі патологію називають «посмикуванням очей». Нерідко ністагм є, по суті, проявом і вродженої слабкості зіору, і станом, пов'язаним з ураженням деяких ділянок головного мозку. Лікування практично не піддається, але спазмолітиками часово покращують стан дитини.

Пігментний ретиніт. Це спадковезахворювання, яке пов'язане з поступовими дегенеративними змінами в сітківці. Досить часто воно проявляється погіршенням зору ще в дитячому віці. Корекції захворювання практично не піддається. Відомих способів лікування не має. Воно продовжує прогресувати до тих пір, поки втрата фоторецепторів не стає критичною і людина повністю позбавляється можливості бачити.

Косоокість. З скаргами на можливу косоокість батьки малят приходять до

лікарів найчастіше. Однак не завжди косоокість є патологічним. Для дітей раннього віку навіть при хорошому зорі деяка «косість» варіантом вважається фізіологічної норми. Патологія проявляється тим, що дитині дуже складно сфокусувати погляд на певному предметі,

оскільки його очі не можуть діяти синхронно. У більшості випадків косоокість вдається скорегувати за допомогою нескладної операції. Часто лікарі застосовують стимуляцію світлом. Однак косоокість само по собі трапляється рідко, частіше воно супроводжує такі поширені порушення, як міопію або далекозорість.

Короткозорість (міопія). Короткозорий малюк погано розрізняє об'єкти, які знаходяться від нього на відстані. Чим менше відстань, з якої маленький пацієнт бачить предмет, тим більше стадія короткозорості.

Фізіологічно процес пояснюється тим, що зображення в результаті фокусування з'являється не на сітківці, що вважається нормальною ознакою здоров'я органів зору, а перед нею. Найчастіше міопія діагностується у дітей, що зазнають істотні навантаження на зір — у школярів, наприклад.

Відновити дитині зір при міопії — завдання цілком посильне, хоч на це буде потрібно немало часу. Для корекції призначається носіння окулярів, контактних лінз. У деяких випадках можливе оперативне втручання, яке дозволяє ефективно підвищити зір. Якщо короткозорість незначна, то її

часто вдається «перерости», а також усунути за допомогою спеціальних ефективних вправ.

Далекозорість (гіперметропія). При цьому порушення зображення у дитини проектується не на сітківку, а в простір за нею. Якщо недуга незначний, то дитина буде бачити де що розмито предмети, що знаходяться поблизу віднього. При середній і важкій формі патології, розмитими будуть і об'єкти вдалині, і предмети поблизу.

Невелика дитяча далекозорість є обумовленої особливостями фізіології нормою для дітей до 4-5 років. Лікувати таку гіперметропію зазвичай не треба, і проходить вона сама по мірі відростання очних яблук. Якщо захворювання розвивається пізніше цього віку або не проходить, то потрібно лікування з носінням окулярів, контактних лінз, в деяких випадках — навіть хірургічна операція.

Астигматизм. Досить рідко ця патологія буває самотійною. Зазвичай вона виступає в якості супроводу при короткозорості або далекозорості. Зір падає через порушення механізмів фокусування. Таке стає можливим при викривленні форми очного яблука і кришталика. Дитина бачить предмети розпливчастими, оскільки зображення фокусується в «стерео» – подвійному ефекті. Для лікування дитині призначають носіння окулярів. Досить ефективним методом вважається лазерна корекція. Існує масса інших недуг, багато з яких обумовлені вродженими вадами розвитку органів зору, зорового нерва, сітківки, рогівки.

